

Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Θεολόγος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Η μεγάλη εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού, του αγιότερου συμβόλου της πίστεώς μας, εξακολουθεί να φωτίζει την πνευματική ατμόσφαιρα της Εκκλησίας. Γι' αυτό και το Ευαγγέλιο της σημερινής Κυριακής αναφέρεται στον Σταυρό, όπου ο Χριστός είπε ότι όποιος θέλει να Τον ακολουθήσει, να σηκώσει τον σταυρό του και να Τον ακολουθήσει. Ο Ευαγγελιστής Μάρκος τοποθετεί τα λόγια αυτά του Χριστού, την προτροπή να πάρουμε τον σταυρό μας στους ώμους μας και να Τον ακολουθήσουμε, αμέσως πριν το γεγονός της Μεταμορφώσεως του Κυρίου. Ο Χριστός λίγο πριν αποκαλύψει με τη μεταμόρφωση τη Θεότητά του, αποκαλύπτει στους ανθρώπους την θεολογία του Σταυρού.

Όποιος θέλει, λέει ο Κύριος, να με ακολουθήσει ας πάρει το σταυρό στον ώμο του και ας αρνηθεί τον εαυτό του και ας με ακολουθήσει, για να βρει την αιώνια ζωή. Μας δίνει αυτό το μήνυμα έχοντας πάρει Εκείνος το σταυρό στον ώμο του ανεβαίνοντας στο φρικτό Γολγοθά για να δώσει τα πάντα, για τη σωτηρία τη δική μας και να μας χαρίσει την ανάσταση. Να πάρετε κι εσείς το σταυρό στον ώμο σας

και να αρνηθείτε τον εαυτό σας. Όποιος επιδιώκει να σώσει τη ζωή του, αποφεύγοντας το θάνατο για χάρη μου, αυτός θα χάσει την αιώνια ζωή. Ενώ όποιος θυσιάσει τη ζωή του για μένα, αυτός θα την κερδίσει, λέει ο Κύριός μας.

Για ποιο λόγο ο Κύριος είναι τόσο απόλυτος και θέτει εξ αρχής με ευθύτητα τέτοιους σκληρούς όρους, θα λέγαμε, που ίσως να αποθαρρύνουν κάποιον να γίνει ακόλουθός Του;

Η απάντηση είναι ότι ο Κύριος ζητά τόσο μεγάλες θυσίες, διότι καλεί τον άνθρωπο σε κάτι αφάνταστα μεγάλο, την κατάκτηση του Ουρανού, της αιωνιότητας. Κάτι δηλαδή που η αξία του είναι απείρως μεγαλύτερη από όλο το σύμπαν! Εάν ο άνθρωπος καταβάλλει αμέτρητους κόπους και εκτίθεται σε τρομερούς κινδύνους προκειμένου να αποκτήσει μερικά χρήματα, να πάρει ένα πτυχίο, να κατακτήσει μια θέση, είναι πολύ το να χρειαστεί, προκειμένου να κερδίσει την ασύλληπτη δωρεά της θείας Βασιλείας, να κάνει για αυτή ανάλογες θυσίες

Τι σημαίνει να αρνηθούμε τον εαυτό μας; Να αρνηθούμε τον παλιό άνθρωπο, τον άνθρωπο των παθών, τον άνθρωπο των γηίνων και χαμαιζήλων φρονημάτων. Εάν φτάσουμε σε αυτό το σημείο να αρνηθούμε ότι παλιό και αμαρτωλό, τότε είμαστε άξιοι να ακολουθήσουμε τον Εσταυρωμένο Κύριό μας. Αυτός ο δρόμος είναι δύσκολος. Χρειάζεται κόπο, θυσίες, ιδρώτα. Το σταυρό στον ώμο μας τον παίρνουμε από την ώρα που βαπτιζόμαστε και γινόμαστε μέλη της Αγίας μας Εκκλησίας. Το «απαρνησάσθω εαυτόν» ισοδυναμεί με νέκρωση πριν τον θάνατο. Είναι απαραίτητο να νεκρωθεί το σώμα της αμαρτίας, να καταργηθεί ο παλαιός

άνθρωπος και να αναστηθεί ο νέος «ο κατά Θεόν κτισθείς». Δεν είναι δυνατόν να ακολουθεί κανείς το Χριστό και ταυτόχρονα να τρέχει πίσω από τις ηδονές του μάταιου κόσμου τούτου. Απαρνούμαι τον εαυτό μου σημαίνει ταπεινώνομαι προς χάριν της αγάπης των άλλων. Καλούμεθα να αρνηθούμε και τον κόσμο. Ανάμεσα στη ψυχή του κάθε ανθρώπου και στο σταυρό παρεμβάλετε ο κόσμος. Ο κόσμος όχι με την έννοια της ομορφιάς που τον έπλασε ο Κύριος . Ο Χριστός καλεί εκείνον που επιθυμεί να τον ακολουθήσει λέγοντας «αράτω τον Σταυρόν αυτού», Είναι βαρύς ο Σταυρός που επωμίζεται κάθε πιστό τέκνο του Θεού. Είναι παρόμοιος με το Σταυρό του Χριστού. Μετά όμως από τον πόνο της Σταυρώσεως, υπάρχει η δόξα της αναστάσεως [1].

Επίσης, ο Κύριος μας αποκαλύπτει την ανεκτίμητη αξία της ψυχής μας με ένα καίριο ερώτημα «τι γαρ ωφελήσει άνθρωπον εάν κερδήση τον κόσμον όλον, και ζημιωθή την ψυχήν αυτού; η τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού; [2]». Και απαντά λέγοντας ότι τίποτε απολύτως δεν μπορεί να βρεθεί ισάξιο με την ψυχή του καθενός.

Ο Σταυρός του Χριστού και μόνον κατά το σχήμα του είναι για τα σαρκικά μάτια στάδιο σκληρό. Για τον μαθητή όμως και οπαδό του Χριστού είναι το αγώνισμα που δίνει τη μεγαλύτερη δυνατή πνευματική ηδονή. Τόσο είναι μεγάλη αυτή η ευχαρίστηση, ώστε η θλίψις καταπίνεται εντελώς από την ευχαρίστηση, και ο οπαδός του Χριστού στις πιο σκληρές δοκιμασίες δοκιμάζει μόνον ευχαρίστηση, λέει ο Άγιος Ιγνάτιος Μπριατσανίνωφ [3].

Σταυρός σημαίνει ότι από το ύψος της αγάπης βλέπουμε, αντιμετωπίζουμε και ενεργούμε. Σταυρός σημαίνει συγχώρηση, κατανόηση, ανάσταση της ψυχής, νέκρωση του εγωισμού. Εκείνος που σηκώνει το σταυρό δεν απαρνείται τον εαυτό του, αλλά εγκαταλείπει ότι τον αρρωσταίνει και τον νεκρώνει, δηλαδή τον εγωισμό του.

Όσο ολόκληρος ο άνθρωπος επιποθεί τον Θεό, όσο στ' αλήθεια αγωνίζεται να απαρνηθεί τον εαυτό του και να ακολουθεί το Χριστό, να σηκώνει το Σταυρό, το Σταυρό του Κυρίου, τότε λαμβάνει από τον Ιησού Χριστό τη θεία δύναμη, λέει ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς.

Να ευχηθούμε, ο Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός του Χριστού μας, του οποίου την Παγκόσμιο Ύψωση εορτάσαμε, να μας ευλογεί και να αγιάζει τη ζωή μας και η δύναμή του να μη μας εγκαταλείπει.